

Gudrun Schyman: Avgångstal som partiordförande för Vänsterpartiet

Talare
Gudrun Schyman
Partiledare

Datum
26 januari 2003

Plats
Stockholm

1

För några dagar sedan i partistyrelsen så fattade vi beslut om att vi ska ha kongress i partiet år 2004 i februari, om ett år ungefär. Min avsikt har varit att avgå på den kongressen och det har jag bestämt sedan lång tid tillbaka och det har varit väl känt i partiledningen, i verkställande utskottet och också i valberedningen men jag har valt att inte offentliggöra det trots en del mycket enträgna frågor från en del av er här närvarande. Skälet till det är att jag ville vänta till efter folkomröstningen om EMU-frågan eftersom det fungerar så i politiken att om man har talat om att man tänker avgå får man inte riktigt samma tyngd i det politiska samtalet. Jag väljer att tala om det nu att det här är en bakgrund och det har ju också spelat roll när jag tillsammans med mina medarbetare och medlemmarna har diskuterat den situation som har uppkommit nu.

15 **För mig har frågan stått** ska jag avgå på kongressen 2004 eller ska jag avgå nu?. I den här situationen som är nu så har det varit delade meningar om detta och jag har förstått att man har spekulerat i om jag ska tvingas att avgå eller inte och varför gick hon inte första dagen och så. Skälet till att jag inte gjorde det är att jag vill prata med partiets medlemmar först för att det är de som har valt mig till ordförande. Det har varit olika röster och olika åsikter i den här frågan och vi har haft ett behov av att prata med varandra. Och jag har haft ett behov av att lyssna, inte bara med mina närmaste medarbetare i partiledningen utan också med medlemmar som finns ute i landet och som finns i distrikten. Och det är de samtal som har pågått nu under de här dagarna, i fredags och i lördags. Det är de samtal som varit vägledande för mig i det beslut jag nu har fattat. Den situation som råder nu är ohållbar. Det som pågår nu är att den politik som partiet så väl behöver bedriva är fullständigt blockerad. Det politiska arbetet är fullständigt blockerat av en situation som nu råder. Dels diskussionerna omkring mina deklARATIONER men framför allt kopplingen till frågan om jag kan

vara kvar som partiledare eller inte. Och den situationen är ohållbar. Av det skälet har jag valt att säga att jag avgår som partiledare. Jag har fört diskussionerna med medlemmarna utifrån att situationen har varit den att det andra alternativet skulle ha varit att jag var kvar och tillsammans med partiet
35 gjorde det nödvändiga arbete som nu måste göras, nämligen att återupprätta förtroendet.

Hade det varit möjligt att jag stått i ledningen för det arbetet? Jag tror att det hade varit möjligt. Jag tror att jag mycket väl hade kunnat bidra med att
40 återupprätta partiets förtroende. Men det var bara och endast under den förutsättningen att det fanns ett hundra procentigt stöd i partiet. Och så är inte situationen och då väljer jag att i stället avgå som partiordförande och jag gör det nu. Jag är medveten om att det finns inte någon som tycker att det här är en bra situation. Jag är medveten om att väldigt många partimedlemmar och många
45 människor utanför partiet känner en sorg och det gör jag också.

Jag vet att det finns de som upplever den diskussion som har varit i media om mina deklARATIONER och vad min avsikt har varit med det här som ett svek. Och jag har stor förståelse för det. Jag har flera gånger under de här dagarna uttalat
50 att för mig har det aldrig varit frågan om att fuska eller att bryta mot några regler eller lagar som andra medborgare lever under. Däremot har jag begått misstag och jag har gjort fel. Jag har inte haft den kontroll som krävs av mig och alla andra när det gäller deklARATIONER. Jag har haft bristande rutiner som jag borde ha ändrat på för länge sedan. Det misstaget har jag gjort och det misstaget ska jag
55 naturligtvis reda ut och rätta till i samarbete med skattemyndigheten och ansvaret är mitt. Jag vet att det finns de som frågar sig hur kan det vara möjligt, hur kan man komma i en sådan här situation överhuvudtaget? Jag har fått den frågan av många och jag tror att det kanske finns en förklaring i det som handlar om att i den här positionen som ledare för ett politiskt parti och kanske inte
60 minst för vänsterpartiet så är vår kultur i partiet och vår styrka att vi är helt vanliga människor.

Vi har våra rötter där de flesta människor i det här landet har sina rötter. Vi
65 har delat de villkor som de flesta människor har. Samtidigt så har jag som företrädare för vänsterpartiet och också andra att leva på de villkor som är politikens, den politiska elitens villkor. Och de ser naturligtvis inte likadana ut som en vanlig människas villkor. Och att då vara den vanliga människan med de

70 vanliga levnadsvillkoren och samtidigt uppträda i den ovanliga miljön, det
skapar naturligtvis kollisioner och det är inte alltid lätt att få allt det här att
rymmas och att få det här pusslet att gå ihop. Den situationen har naturligtvis
också ha gällt mig. Jag borde naturligtvis ha insett att det inte är möjligt att
75 samtidigt leva det här högst normala livet fullt ut och samtidigt fullt ut delta i
det mer ovanliga livet som krävs av mig att jag ska göra som partiledare.
Någonstans måste jag också göra förändringar för att det här ska gå ihop.

En sådan förändring som jag gjort är att jag har bett om delvis hjälp med det
80 som handlar om deklarationer. Men jag har som ni ju förstår inte bett om hjälp i
den utsträckning och på det sätt som jag skulle ha behövt göra. Det ångrar jag
naturligtvis att det har blivit så, jag ångrar det djupt. Kunde jag backa tiden
skulle jag göra det men det går inte. Det här säger inte jag som något försök att
ursäkta för jag tycker inte att det finns någon ursäkt. Utan jag säger det här för
85 att försöka förklara och kanske ge alla dem som undrar åtminstone en liten liten
bit av verklighet att fundera på.

Källa

<div>Manuskript hämtat från [expressen.se](https://www.expressen.se) (2025-09-30)</div>

90

Taggar

2000-tal, 2003, Avgångstal, Kvinna, Politiska tal, Vänsterpartiet

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/gudrun-schyman-avgangstal-som-partiordforande-for-vansterpartiet>

95

100

105